

Політична освіта в Україні

ПОЛІТИЧНА ЛЕКСИКА

сучасного українського
політика і громадянина

енциклопедичний словник-довідник

Видавництво «Магнолія 2006»

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73
П 20

Відтворення цієї книги або будь-якої її частини заборонено без письмової згоди видавництва.

Рекомендовано

до друку Науково-методичною радою Інституту гуманітарних та соціальних наук Національного університету «Львівська політехніка» (протокол № 9 від 27.05.2017 р.)

Рецензенти:

Борділовська О.А. – доктор політичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка;

Луцишин Г. І. – доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри політології та міжнародних відносин Національного університету «Львівська політехніка»;

Науmkіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук ДВНЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського».

Політична лексика сучасного українського політика і громадянина П 20 : енциклопедичний словник-довідник / Укладач В.М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я.Б. Турчин, Н.М.Хоми [Колектив авторів: І.В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М.В. Школяр та ін.]. – Львів : «Магнолія 2006», 2017. – 438 с.

ISBN 978-617-574-112-2

Даний словник-довідник з політології містить понад 500 термінів, які є найчастіше вживаними в лексиці сучасного політика і громадянина України, відзеркалює новітні явища і процеси практичної політики, значно розширює термінологічний апарат політології, спонукає вчених-політологів до його адекватного визначення.

Для бакалаврів, магістрів, аспірантів, науковців та викладачів ВНЗ, політичних діячів, а також для усіх, хто цікавиться політикою та політичною наукою.

ISBN 978-617-574-112-2

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73

© Авторський колектив, 2017
© Укладач В.М. Піча, 2017
© Наук. ред. Л.Д. Климанська,
Я.Б. Турчин, Н.М. Хома, 2017
© «Магнолія 2006», 2017

Корнієнко В. Праксеологія політична [Текст] / В. Корнієнко // Політична лексика сучасного українського політика і громадянина: енциклопедичний словник-довідник / Укладач В. М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми [Колектив авторів: І. В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М. В. Школяр та інші].— Львів : «Магнолія 2006», 2017.— С. 309.

Праксеологія політична (грецьк. *praktis* - практика, дія-сть; слово, вислів) - теорія ефективної орг-ції політ, дія-сті. Термін «П.п», вперше був використаний Л. Бурд'є (1882), введений в обіг А. Еспінасом (1923), знайшов вираження в розробці А. Богданова (1910) як теорія універсальної організаційної

науки («Загальна організаційна наука (тектологія)»). Проте лиш завдяки поляку Т. Котарбінському («Принципи хорошої роботи» (1946) і «Трактат про хорошу роботу» (1955)), термін «П.п.» та її ідеї набули інституціоналізації як системний напрям теоретичних і прикладних досліджень.

Центральне поняття П.п. - це поняття методу, що сприяє перетворенню її самої на загальну методологію. У методологічному контексті П.п. визначається як напрям політології, який досліджує проблеми ефективності функціонування політ, сфери сусп-ва в контексті політ, управління, яке здійснюється через політ, дія-сть суб'єктів політики (держ.ін-тутів, політ, партій, окремих політиків тощо). Розглядаючи функціонування політ, системи сусп-ва, можна вивчати проблеми її стабільності, забезпечення політ, прав і свобод громадян тощо. З урахуванням особливостей здійснення управлінських впливів на політ, сферу сусп-ва, варто виокремити наступні види П.п.: політико-правову-використовує методологічний та методичний потенціал галузей політ.права; політико-соціальну - використовує методологічні та методичні підходи, напрацьовані в дослідженнях політ, культур різних сусп-в; політико-психологічну- вивчає та аналізує структури і особливості політ, свідомості сусп-ва в цілому; політико-комунікаційну- спирається на методологічні та методичні розробки в галузі інформац.-комунікац. менеджменту, політ, комунікацій, паблік рилейшнз. (В. Корнієнко)